

14.606



Високопреосвященнішому
Митрополитові Київ Андрееві

ПРИЙМІТЬ ЦЮ ПРАЦЮ НА ЗНАК
МОЄЇ ПРАВДИВОЇ ПОШАНИ ДО ВАС.
† Архисщ. Іларіон.

7. XI. 1943

06
80
† І П А Р І О Н :

14.606

Львів. Бібліотека
АН. УРСР

РАДУЙСЯ, ЧИСТА МАРІЄ!

ПІСНОПІННЯ МОЄЇ ДУШІ.



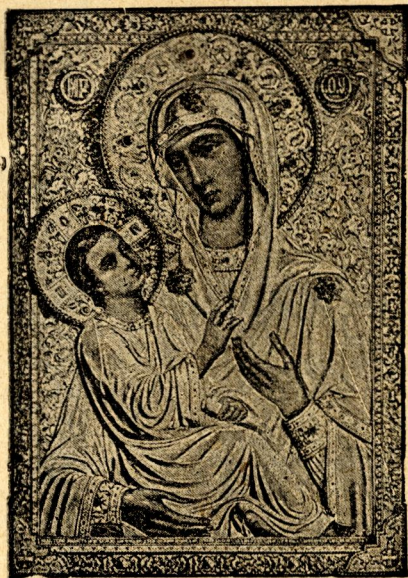
1943.

Х О Л М.

Свята Данилова Гора.

„Українська Друкарня”. Холм, Свята Данилова Гора

215/2-4u/5-611



Заступниця нашого краю—Холмська Божа Мати.





МОЯ СВІЧКА ПРЕЧИСТІЙ.

Мій брате коханий, мій любий читачу, —
Прийми запашний цей віночок із співу!
За долю народню молюся я й плачу,
Й горливо благаю Пречистую Діву...

Про тебе, мій Краю, ношу вічну думу,
Душа денно-нощно ридає від болю...
Нехай же мої піснопіння в час суму
Обернуться в свічку Пречистій про долю!...

† Іларіон.



Paolo: Пречиста Марія.

1.

РАДУЙСЯ, ЧИСТА МАРІЄ!

Радуйся, чиста Маріє, —

Ти наша міцна Оборона!

Радуйсь, спасінна Надіє

Усіх у Христового Трона!

Радуйся, Мати спасіння,

О радуйсь, Єдина між жонами!

Світ складає Тобі піснопіння

Величними райськими дзвонами!

Радуйсь, Пречиста Дівіце,

Чистішая від Херувимів.

Радуйся, Отроковіце,

Славнішая від Серафимів!

Радуйся, Скорбная Мати,

Свята Невісна Невісто, —

Сердечно Тебе прославляти

Буде кожен нарід й кожне місто!

Нехай же натру́джені люди

Спочинуть у мирі без ліку!

Опикункою нашою буди,

Маріє, на небі довіку!

Радуйсь, небесная Роже,

Радуйся ж, райська Леліє!

Радуйся, наша Госпóже,

Благодатная Діво Маріє!

2.

К в і т и.

Легенда.

Перед Господом Ангол Молітви зварання
Стоїть із квітками пахучими, —
Він обертає в квіти всі людські благання
До Бога устами болючими.

Тихий Ангол Молітви святими руками
Сплітає віночки препійсні,
І при Божих стопах розкладає рядками,
Щоб бачив цю жертву Всевітній.

І пахощі райські стоять перед Троном,
І чує Бог людські моління.
Й несуться невпинно небесним Сіоном
Гарячі святі піснопіння...

І приймає Бог людські Молітви болючі,
А квіти додóлу вертає, —
І всю землю вистéлюють дари пахучі,
Як блага Господнє безкрає...

3.

Ми так довго чекали Пречисту Марію.

Ми так довго чекали Пречисту Марію,
Прогляділи свої журні очі...
Виглядали Тебе, нашу вірну Надію,
Усі скорбні дні й темні ночі...

Так тяжко жилося всім нам без Марії,
Порожнім було нам життя...
До Тебе Одної були наші мрії
За довгий цей час розп'яття...
Без Тебе лили ми гарячії сльози,
Сочілася з нас усіх кров...
Зболілую душу чавіли морози,
А одчай вертавсь знов і знов...
І тільки на Тебе ми клали надію,
На Тебе Одну, наша Мати...
Так довго чекали ми всі свою мрію,
Бо наша надія — Одна Ти!
Ти почула ласкаво горліві Молітви,
Й вернулася знов до Холма...
Припині ж ці ворожі криваві гонітви,
Й візьмі нас в опіку Самá!

4.

Вернулась до нас Божа Мати!

Радіють безмежно й святкують Холмціани:
Не будемо більше страждати!
Нарешті болючі затягнуться рани, —
Вернулась до нас Божа Мати!
Мов сонце яснєє засяло над нами,
Б'є радість із кожної хати:

Ми зно́ву стаємо в Цариці синáми, —
Верну́лась до нас Бо́жа Мати!
Минеться тепер наша кривда й недоля,
Не будемо лиха ми знати,
Минеться дошкúльна ворожа сваво́ля, —
Верну́лась до нас Бо́жа Мати!
І радісно дзвóнять на Хóлмщині дзвони,
Всі вбра́ні в святко́вії ша́ти:
Діждали́сь нарешті ми всі Оборони, —
Верну́лась до нас Бо́жа Мати!

5.

Верну́лась додому Пречиста Ма́рія!

У Хóлмському Краї велика нові́на,
І радість на на́шій землі:
Верну́лась додóму Надія Єдина,
Що сяє нам сонцем у млі.
Верну́лась додому Пречиста Ма́рія,
Щоб край на́ш узяти в о́піку.
Верну́лась додому Єдина Надія,
Що лю́д на́ш рятує відві́ку.
І зно́ву за́сяло нам сонечко я́сне
Над змученим бідами краєм...
Змі́ні ж, Нене́вісна, життя́ нам нещасне,
Бо в му́ках тяжкі́х ми вмира́єм!

Ти наша Єдина спасінная Мрія,
На спраглу душу роса,
Ми віримо глибоко — Діва Марія
Відкриє нам всім небеса...
Для Холмського Краю цілюща Ти Мánна,
Тобою живуть скорбні люди...
Гряді ж вже навіки до нас, Довгождánна,
Й Защитою вірною буди!...

6.

Чого то на Холмщині радість велика?

Чого то на Холмщині радість велика,
Чого так горять усі ліця?

То сонце засяло з Пречистого Ліка, —
Вернулась Небесна Цариця!

Чого це так лéгко знов дишуть нам груди,
Так лéгко нам зно́ву моли́ться?

Чого така радість між нами повсю́ди? —
Вернулась Небесна Цариця!

Почула Пречиста горлі́ві моли́ння
Й вернулася знов у свій край, —

І дзвоном небесним пливуть пісно́піння,
Бо зно́ву відкрився нам рай!

Царю́й же між нами, Пречистая Мати,
Зашчитою Холмщині будь!

Для всіх нас спасінна Надія Одна Ти,
Для всіх нас Ти ра́йська путь!

7.

Заступниця Холмського Краю.

О Пречистая Діво, о Божая Мати,
О Заступнице Холмського Краю!
Заступися, не дай нам у муках конати,
Во слізьмі Тебе ревно благаю...

Борони Український Нарód, Божа Мати,
Заступися за Холмський наш Край!
Дай нам долі ясної скоріш дочекати,
За провіни ж Ти нас не карай!

Заступись за нас, змучених, Божая Мати,
Заступись за сиріт та вдовіць!
Дай нам радість святого спокою зазнати,
Віджені чорний сум з наших лиць!...

Ми до Тебе в Молитві підносимо рúки,
Своє серце несемо Тобі.
Облегчи ж нам, бездольним, нестерпніі муки,
Роз'ясни нам обличчя в журбі!...

Покривай нас Своєю Покровою, Мати,
Моли Сина Своїого за нас!
А ми будем Тобі піснопіння співати,
Й хвалити Тебе кожен час...

8.

Вернулася в Холм Божа Мати!

Гуде, немов рій той, все місто Данила,
Всі вбрані в святковіі шати,

З очей у всіх сяє відвага та сила:

Вернулася в Холм Божа Мати!

Тепер не страшні нам тортюри та муки,
Готові ми лєгко вмирати.

Кінець для смертельно-гіркої розпўки:

Вернулася в Холм Божа Мати!

Знесемо ми лєгко тепер всі терпіння,

Не страх нам і далі страждати, —

Настало для всіх нас святе Воскресіння:

Вернулася в Холм Божа Мати!

Між нами святий Володїмир й Данило,

Не будемо розбрату знати, —

Нам згода вже свїтить так ясно та мило:

Вернулася в Холм Божа Мати!

Гуде, немов рїй той, все місто Данила,

Всі вбрані в святковії шати,

З очей у всіх сяє відвага та сила:

Вернулася в Холм Божа Мати!

9.

До Храму гряде наша Сила!

Сміялося сонце, й веселе проміння

Купалося в радісних дзвонах.

До неба лилося гаряче моління

У співах святих і поклїнах.

Все різи блискучі, все сонми великі,
Несуться пахучі кадїла,
А з неба все зорять небеснії Ліки:
До Храму гряде наша Сила!
До Храму гряде Неневісна Невіста,
Пречистая Холмська Мати.
Зібрався народ весь із цілого міста,
Злетівся він з кожної хати.
І радісно ллється святе піснопіння,
Гряде до Собору Дівця...
Купається в дзвонах гаряче проміння,
Палають огнем усі лица...

10.

Марія в Соборі.

І тихо Марія ввійшла до Собору
При дзвонах і співах людей.
І небо пристало до людського хору, —
І радість забїла з грудей...
І зразу народ весь упав на колїна,
І сльози лилися з очей:
„Не буде самотньою більш Україна,
Не буде похмурих ночей!“...
Могутньо несуться святі піснопіння
До Матері райськими дзвонами...

І з Ліку Пречистої сяють проміння, —
Радіє Єдина між жонами...

І сльози гарячі пливуть у всіх річками,
Пречиста палає в огні...

І душі горять у всіх разом зо свічками,
Блищать у всіх очі ясні!...

11.

Ой чого то дзвонять дзвони...

Ой чого то дзвонять дзвони,

Чого лінуть піснопіння?

То нарешті Оборони

Ми діждалися й спасіння!...

Повернулась Божа Мати

До Пречистого Собору, —

Всі біжать Її стрічати

На Святу Данила Гору!

Повно радости та співу,

Повно сонечка повсюди, —

Прославляють щиро Діву

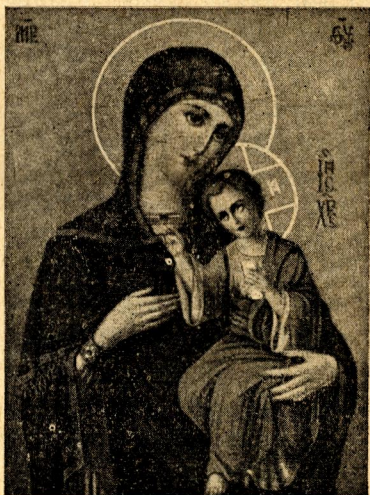
Наболілі людські груди...

Звѣрху сонечко радіє,

Сипле радісне проміння.

А душа зболіла мліє

Від гарячого моління...



12.

Квіти Небесній Госпожі.

Пречистая Діво, Тобі я від рання
Сплітаю з Молітви корону, —
Почуй же гарячі мої всі благання,
Й пошли нам міцну оборону!
Горліві Молітви свої я сплітаю
В віночки для Тебе пахучі, —
Всміхнися ж, Пречистая, нашому краю,
Зцілі наші рани болючі!

Прийми, Неневісна, Молітву горліву,
Немов ті пахучії квіти.
Пошли ж нам, Пречистая, долю щасливу,
Бо ми Твої вірнії діти!...
Усі наші щирі до Тебе благання
Пахучі, як майські рожі.
Прийми ж наші тихі до Тебе зідхання,
Як квіти Небесній Господжі!...

13.

Надія моя Ти Єдина!

О Пречистая Діво Маріє, —
Моя Ти міцна Оборона!
Немов сонце ясне, мені мріє
Твоя Чудотворна Ікона!
До Неї підношу я руки
В Молитві своїй щиросердій:
Порятуй від нестерпної муки,
Молюся Тобі, Милосердій!
Заступися, Пречистая Мати,
У Сина Свогого за мене!
Оборона правдива Одна Ти,
Рятує же зболілого, Нене!
Борони, Неневісна Дівце,
За люті гріхи моли Сина!
Заступися, яснaya Зірнице,
Надіє моя Ти Єдина!...

14.

У сні.

Пречистая Мати явилась
Сьогодні до мене у сні,
І тихо на мене дивились
Пречистії очі ясні...

Я радісно плакав в омлінні,
Блаженно лив сльоби журні,
І славив в святім піснопінні
Пречисту в прорóчому сні...

І рúку Свою положила
Пречиста на чóло мені, —
І в грúдях зродíлася сила,
Засяяли очі журні!...

І ли́вся мої піснопіння,
Немов повновóдна ріка...
І забрала мої всі терпіння
Пречиста ласкава рука...

15.

До стіп Твоїх...

До стіп Твоїх, Діво Пречиста, складаю
Усі свої bóлі й молі́ння...
Прова́дь мене, Мати, до́ро́гою ра́ю
І зла́годь мої всі терпіння!

Почуй, Пресвятая, мої всі благання,
Й моли Свого Сина за мене.
До Тебе молюся горліво ззарання:
Рятуй моє серце шалене!
Чогó воно вічно шаліє та плаче,
Чогó все бунтує воно?
Чому воно вснути не хоче, ледаче,
Хоч вснути пора вже б давно?
Провадь мене, Мати, на рівну дорóгу,
Щоб нею дійти до спасіння.
Подай мені, Діво Пречистая, змогу
Співати Тобі піснопіння!
Свої піснопіння, мов квіти пахучі,
До стіп Твоїх, Діво, складаю,
А з ними несú й свої жалі болючі, —
Прийми їх, Властителько раю!

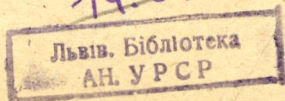
16.

Молюся ззарання.

До Тебе, Пречиста, молюся ззарання,
До Тебе несú я моління.
До Тебе Одної мої всі благання,
До Тебе мої піснопіння!
Свої піснопіння в віночки сплітаю,
Віночки барвісті й пахучі,
І всі їх у Трона Твого складаю, —
Зідхання до Тебе болючі...



14.606.



Прийми ці віночки, Пречистая Мати,
Як кадило Тобі запашне.
Надія спасінна для мене Одна Ти, —
Порятуй же ласкаво мене!...
Віночки мої всі пахучі й препишні,
Сердечне для Тебе кадило.
Я ними вбираю Престол Твій Всевишній, —
Прийми ж їх, Одна моя Сило!

17.

Рятуй мене, Мати!

Я гину в недолі,
Рятуй мене, Мати!
З ворожої волі
Не дай пропадати!
Кругом лиш обмана,
Насильство й сваволя.
Рятуй же, Кохана,
Бо б'є нас недоля!
Кругом повно кроби,
Без серця вже груди...
Пошли ж нам любови,
Бо чváри повсюди!...
Рятуй же нас, Мати,
Візьми всіх в опіку!
Защита міцна Ти
Усім нам довіку!

18.

Наші болі й печалі.

До стіп Твоїх, Діво Пречиста, складаєм
Усі свої болі й печалі,
До Тебе ми зносимо всім своїм краєм
Болючі й гіркі наші жалі...
Спині ворожнечу й неправду в народах,
І спокій подай всьому світу!
Світ гине в злобі та в поспішних незгодах,
Нема поміж нами привіту...
Оя ворог безбожний посів нашим краєм
І палить святі Божі Храми...
Пречистая Діво, горліво благаєм:
Почуй нас, і змилуйсь над нами!...
Із рідного краю втікають мільйони
І гинуть в блуканні світами...
Почуй же, Пречиста, гіркі їхні стони,
Почуй їх, і змилуйсь над нами!..
Вся рідна земля наша в лютому горі,
Б'ють змучені душі морози...
Спині ж нам, Пречиста, страждання суворі,
Отрі нам гіркі наші сльози!

19.

Почуй, Милостива.

Почуй, Милостіва, святі піснопіння,
Які ми складаєм в покорі!

Прийми, Діво Чистая, наші моління,
Почуй нас в печалі та в горі!...

Прийми ці моління до Вішнього Трону,
Немов запашні ті кадїла.

Прийми, і пошли нам міцну оборону,
Бо Ти наша Правда та Сила!...

Прийми ці моління, як квіти пахучі,
Як райські небесні лелії.

Прийми, і зділи наші рани болючі,
А в душу вдихні нам надії!...

Хай стануть всі наші гарячі молїтви,
У стїп Твоїх, Діво, як рожі.

Спинї на нас, Мати, смертельні гонїтви,
Пошли нам усім дні погожї!...

Потїха правдива для нас — лиш Одна Ти,
Ти наша постійна Надія!

Рятуї же народ Свій, Пречистая Мати,
Рятуї нашу землю, Маріє!

20.

Пречиста в Соборі.

Над Холмським Собором гаряче проміння
Із неба снопами спадає,

А з Храму несеться святе піснопіння,
Благання до Діви безкрає.

І тихо Пречиста спустилась в промінні,
І стала, як сонце, над Храмом...
А я при Престолі в гарячій молінні
Стрічаю Її фіміямом...

І Храм переповнився райськими дзвонами,
Й пахощі лінуть, як дим, —
Це в Храмі явилась Єдина між жонами
З Сином на рудях Святим...

І в радіощах плакали всі ми в Соборі,
Я руки підніс при Престолі:
„Рятуй нас, Пречистая, в лютому горі,
Пошли нам бажаної долі!” ..

21.

Заступися, Пречистая Мати!

Заступися, Пречистая Мати,
Помилуй, бо гину з розп'юки!...
Не дай безневинно страждати,
Спини мої лютії муки!...

Кругом мене постійно недоля,
Скорбота мені допікає, —
Панує ворожа сваволя,
Вороже знущання безкрає...

Тисне ворог мене повсякчасно
Й сміється з моєї недолі...

Рятуй же, Пречиста, нещасну
Мою душу з ворожої волі!

Припини, Божа Мати, терпіння,
Пошли мўкам моїм прохолóду,
Бо гине душа від горіння,
Бо завжди терплю недогóду...

Заступися ж, Пречистая Мати,
За Свого зболілого сина, —
Бо більше несила страждати,
Моя Ти Надіє Єдина!

22.

Душа моя плаче.

Душа моя плакала, серце ридало
І рвало́сь з палю́чого сýму...
Напило́ся гірко́ї обра́зи не мало,
Зазна́ло по вінця вже глúму...

Душа моя плаче, а серце ридає, —
Ніко́ли не знаю споко́ю...
Точить душу зболілу горіння безкрає,
І па́лить печаллю гірко́ю...

Для лю́дської лю́ті немає вже кра́ю,
Знева́гам немає вже впíну...
Всі надії на Те́бе Одну́ покладаю,
Мою Оборону Єдину!..

Рятуй же мене, Пресвята Оборóно,
Рятуй мене, Скорбная Мати!
Прийми мою душу на Матірне Лóно,
Потіхо зболілих Одна Ти!...

23.

Я з вами пробуду довіку!

Я тихо повів Їй завмерлі надії,
Молитва була пресумна...
І сльози з'явилися на очах Марії,
І ніби відхнула Вона...

Я сумно розказував Їй наші жалі,
Про наші заведені мрії...
І Лик у Марії потемнів з печалі,
І ніби заблісли Їй вії...

„Палає зруйнована вся Україна, —
Рятуй її, Скорбная Мати!“...
І тихо звертається Діва до Сина,
Півка Їй стали дрижати...

„Нарód Український загине з недолі,
Як нас Ти не візьмеш в опіку“...
І Лик Пресвятої ясніє поволі:
„Я з вами пробуду довіку!“

Тіснить мене ворог лукавий повсюди...

Пречистая Мати, Ти вішня Покрова
Зболілому сину в журбі, —
Нехай же благання цього мого слова
Приємними стануть Тобі!

Почуй мої теплі до Тебе моління,
Почуй мої крики журні...
Прийми щиросердні мої піснопіння
Й пошли порятунок мені!

Тіснить мене ворог лукавий повсюди,
Повсякчас чатує мене...
А Ти мені завжди Покровою буди,
І наступ ворожий мине...

Ворог пастки підступні мені розставляє,
Щоб душу зловити зболілу...
Моє серце скорботне криваво він крає,
Наносить поранення тілу...

Почуй же, о Мати, ці слізні благання,
Пошли порятунок мені, —
Нехай перестануть болючі зідхання,
Хай очі засяють журні...

Пречиста Марія.

Пречиста Марія
Для нас Оборона,
Міцна́я Надія,
Найкраща Корона!

Пречиста Дівиця
Для нас Рідна Мати, —
Небесна Цариця
Не дасть пропа́дати!

Пречиста Невіста
Небесна Лелія, —
Для кожного міста
Защита й Надія!

Пречистая Мати
Несé всім опіку, —
Для кожної хати
Підпóра довіку!

Пречиста Дівиця —
Небесная Рожа,
Ранко́ва Денни́ця,
Небесна Госпо́жа!

Марії Десниця —
Покрова та сила,
Небесна Цариця
Дає людям крила!

Пречистая Марія
Найкраща Перліна, —
Спасінна Надія
Для всіх нас Єдина!

Пречиста Марія
Усім Охорона, —
Для кожного мрія
Тепло Її Лона!...

І Її піснопіння
Складають всі люди:
Рікою спасіння
Довіку нам буди!

Пречиста Марія
Краса України, —
Вона їй надія
Спасти́сь від руїни!...



Скорбна Мати.

26.

Радість для скорбних Одна Ти!

Душа моя молиться й радісно плаче,
Я тихо, зболілий, їй внемлю...
І річкою ллється моління гаряче,
І капають сльози на землю...

Я довго молюся, і слів вже бракує, —
Молюся душею самою, —
Й душа моя тихо до неба воркує
Голубкою ніжно сумною...
А звérху Пречистая тихо зоріє,
Й цілує мене, немов мати...
Рятуй же зболілого, Діво Маріє,
Бо радість для скорбних — Одна Ти!...

27.

Скорбна Мати.

Мене раз ударило горе гнітюче,
І рвалося серце від болю...
І довго тяжке лихоліття болюче
Знущалося з мене увболю...
Душа моя плакала з лютого сýму,
Напився печалі я вщерть...
Від друзів зазнав я болючого глúму,
І в очі вже зóрила смерть...
Й пішов я, зболілий, до Божого Дому,
І кинувсь Пречисту благати...
Дивлюся: ось сльози на Лику Святому, —
То плакала Скорбная Мати!
І в серці мойóму заграли проміння,
Забилу весілля простóre:
З душі поспадало гнітюче каміння,
Минулось, як сон, моє горе!

28.

Зо мною Ти в кожній порі!

Весна.

І квіти, і сонце, й проміння,
І пахощі райські повсюди...
Й величні святі піснопіння
Співають по-ангольськи груди!...

У серці трояндяться мрії,
В душі соловейкові співи...
І ліну я ввесь до Марії,
Увесь до Пречистої Діви!

Осінь.

Так мрячно, так сумно на дворі,
Дощєва осіння дніна...
Й здається, що в тихому горі
Причаїлась кожна людина...

І в серці потухла надія,
Убралась душа в темні шати...
І бачу, — он плаче Марія,
Лле сльози за світ Скорбна Мати...

Соняшна Молитва.

Сміялося сонце із неба додóлу
І сїпало нїжне проміння.
Воно цілувало мене, і по чо́лу
Сплива́ло, як тихе видіння.

Високий Собор загадко́вий, півтемний,
Я па́лко молюсь при Престо́лі.
І за́пах кадила несеться при́ємний,
Проміння гуляють на чо́лі...

І ле́гко так дишуть на́то́млені груди,
Так ле́гко до Бога мо́літься...
Пречистий Лик Діви я бачу повсю́ди, —
Сміється до мене Цари́ця...

Всміхається тихо, і слухає Мати,
Приймає мо́ління гаря́че...
Мені так при́ємно Мо́літви співа́ти,
А серце сміється та плаче...

А сонце прорва́лося в чо́рні віке́нця
І сїпле на мене проміння...
І в по́сміху мліють Лик Діви й Младенця,
І слухають мрі́йно мо́ління...

Рятуй, Божа Мати !

Я в Церкві молився, й Пречистая Мати
Злетіла, і стала зо мною...

Й так лéгко було мені гімни співати
Своєю душею сумною!...

Мов сонце гаряче сміялось навколо,
І душу сумну мені гріло...

Світилося в Діві піднесене чоло,
А в мене дрижало все тіло...

Курилося хмарою вонне кадiло,
Співали небесні Хори...

Обличчя Пречистої сонцем світило
І неслось проміння в простори...

І впав перед Матір'ю я на коліна,
І став її ревно благати:

„В огні догорає Твоя Україна, —
Рятуй її, Божая Мати!“...

Повсюду я бачу Одну лиш Тебе !

Понюхайте, — пахне як біла ця рожа,
Листочки її біло-сніжні:

Це дише устами Пречиста Госпóжа,
Це ліця Маріїні ніжні!

Як пи́шно цвіте́ оця́ біла лелія,
Яка вона вся запашна́:
Це Ти — моя Чиста Дівиця Марія,
Ти Квітка небесна ясна́!

Почуйте, — солодка яка моя мрія,
Немов тихе сонце весно́ю:
Мені це всміхається Діва Марія
Пречистою Твар'ю ясно́ю!

Погляньте, — як сонечко сіпле проміння,
Як сяє під ними роса́:
Мені це всміхається Мати спасіння,
Марі́йна сяє краса́!

Погляньте, — в садочку пишпаються квіти,
Пахучі вони всі які:
Це лю́дям Пречистої з неба привіти,
До Сина Молітви палкі.

Послухайте, — лінуть святі піснопіння,
Несуться до Господа хори:
Це Діви Марі́ї гарячі моління
Тривожать небесні простори́!

Понюхайте, — пахнуть так ніжно кадї́ла
При Господа Вишнього Троні:
Це дише з Молитвою Матінка Мила
На го́рнім небеснім Сіоні!



Prof. Zickendraht: Скорбна Мати.

32.

Наша Заступниця.

Пречиста Марія навкóлішки впала
Й молила Спасителя Сина.
І тїша гробóва на небі настала, —
Велична святая хви́ліна!

Син Божий сидів на Всевішньому Троні,
Сльозами зайшлись Йому очі...

Пречиста піднесла тремтючі долоні,
Палали Їй ліця дівочі...

„Споглянь на народ Свій, споглянь, любий Сину,
Споглянь на його тяжкі муки!...

Подай всім спокоєм бодай на годину,
Бо гине весь світ від розп'юки!

Ти бачиш: схилила дрижачі коліна
Й благаю Тебе Я в покорі:

Дощенту вже гине Твоя Україна, —
Спіши допомгти їй у горі!”...

Заплакав Спаситель на Вишньому Троні, —
І вислухав щире моління...

Марія здіймала все вище долоні,
По небу пливлі піснопіння...

33.

Ти все моє щастя на світі!

Так весело сонечко з неба сміється
І сіпле гаряче проміння.

Дивлюся на сонце, й мені видається, —
Палас то Мати спасіння!...

Бо сяєш, Пречиста, як сонечко красне,
І радість несеш всьому світу.

Ти завжди міняєш життя нам на щасне,
Бо повна Ти ласки й привіту...

Пречистая Мати, — Ти Квітка пахуча,
Небесна Ти райська Лелія!

Цим пахом втипається рана болюча,
Бо лікар найкращий — Марія.

Дивлюся я любо на кожну рожу,
До неї душа моя ліне,
Бо в рожі я бачу Пречисту Госпóжу,
Спасіння для мене єдине.

Я бачу Пречистую в кожній крапліні,
Я чую Її в кожнім квіті...

Тобі я належу довіку відніні,
Ти все моє щастя на світі!...

34.

Примирителька.

Я бачив, — сварілися люди запékлі
І дёрли брат братові очі...

Раділи спокúсники в темному пеклі
І бёнкет велі серед нóчі...

А Діва Пречиста дивилась так сúмно,
І слёби котились з лиця...

А люди кричали запékло й безумно
Її плелі Її з терніни вінця...

І краплі криваві покапали з чола
В Пречистої Діви Марії, —
І все засвітилося миром довкола,
Розквітли небесні лелії...
І спокій блаженний спустився на люди,
Й спинілись запékлі незгоди...
І славити будем Пречисту повсюди
Й молитися їй в роди й роди!...

35.

Молюся до Тебе.

Молюся до Тебе, Пречистая Мати:
Вже більше несїла терпіти,
Вже більше несїла народу страждати,
Вже падають всі Твої діти!...
Споглянь, — наші ліця облиті сльозами,
І капає кров нам із чола...
О змилуйся, Діво Пречиста, над нами,
Бо все вже палає довкола!...
Забракло на світі святої любови,
Панує незгода повсюди...
Повстали вже ріки із нашої крові,
І гинуть невинно в ній люди...
Затьмарилося нам святе сонечко красне,
Не дишуть вже стомлені груди...
Зміни ж нам, Пречиста, життя це нещасне,
Защитою нам усім буди!

Моли, Діво Чистая, Господа Сина,
Щоб більше нам не пропадати,
Моли, бо Ти наша Надія Єдина,
Бо наша Ти Рідная Мати!

36.

Благання.

Ми ревно благаємо в Матері долі
Й співаєм святі піснопіня:
Подай нам, Пречистая, сили та волі,
Прийми наші слізні моління!
Не можемо більше, Пречиста, страждати,
Терпіти нам більше несила...
Почуй же наш стогін, Пречистая Мати,
Подай нам спасіннії кріла!...
Подай, Благодатна, відваги та волі,
Подай нам яснóго уміння,
Навчі нас добітися щасної долі,
І нести спокійно терпіння!
Навчи нас, Пречиста, не гнүтися силі,
Навчи нас себе шанувати!...
Ми хочемо бути Тобі завжди милі,
Веди ж нас, Небесная Мати!...
Веди нас, Пречиста, дорогою раю,
Вкажи нам спасінную путь...
Пошли порятунок народу та краю,
І Матір'ю Рідною будь!...

Поглянь, — ми до Тебе підносимо руки
І слізно благаєм спасіння:
Спаси ж нас, Пречиста, з тяжкої розпύки,
Пелéгч нам болючі терпіння!...

37.

Ти наше спасіння!

Ми хвалим, Пречиста, Тебé в рід із роду
Й співаєм Тобі піснопіння:
Споглянь на страждання Своїого народу
І вислухай наші моління!
Ти наше Спасіння, Ти наша Надія,
Ти візьмеш народ Свій в опіку,
Для всіх нас Пречиста — Солодка Мрія,
Ти чуда нам чіниш без ліку!
До Тебе, Пречиста, всі лінуть у горі, —
Каліка, вдова й сиротина,
До Тебе несуть усі вдари сувóрі,
Бо Ти наша Втіха Єдина!
До Тебе, Пречиста, велічнії дзвони,
До Тебе солодкії співи,
Бо віслухані будуть всі наші стони,
Коли їх складемо до Диви!...
До Тебе Одної пахучі кадїла,
До Тебе святі піснопіння,
Бо Ти наша вірна Защита та Сила,
Бо Ти наша Мати спасіння!...



Murillo: Божа Мати.

38.

Любімо її над усе !

І снилось, — Пречиста святим Омофóром
Мойóго торкнулася чо́ла...
І вп'явсь я в Марію розпáленим зóром,
А сві́тло ли́лось довко́ла...

І Діва Пречиста мені ізвеліла
Узять Її Образ в опіку, —
Любити Його більш від власного тіла,
Кохати, як душу, довіку!

І чув я, як лінули райські співи,
Дзвеніли святі піснопіння...
І тихо всміхнувся до мене Лик Діви, —
І скрилася Мати спасіння...

39.

Сльози Пречистої.

Пречиста стоїть перед Божим Престолом
І сльози Її линуть рікою.
В покорі великій схиляється чолом,
Прибита печаллю тяжкою...
При Пречистій стоять Херувими
І Чашу тримають велику.
І Чаша сповняється слізьми святими,
Що линуть з пречистого Ліку...
І Чашу зо слізьми підносять до Сина,
І тихо стає в небесах...
Лиш чути, як плаче Защита Єдина,
А небом пливе сум і страх...
І хилиться нізько до Чаші Син Божий,
І Чашу Синовно цілує...

І стéлиться небом святий глас погожий
Із сотень грудей: Алилуя!...
І слёзи спливають додóлу із Чаші,
І встéлюють землю квіткáми...
І гинуть помалу терпіння всі наші, —
І спóкій зростає між нами...

40.

Більше страждати несила...

Пречистая Діво, Ти Скóрбная Мати,
Почуй усі наші благáння:
Защита в нещастях усім нам Одна Ти,
Спині наші слізні ридáння!...
До Тебе вдаéмося щиро ми в горі,
До Тебе підно́симо рúки:
Зміни на щасливі нам дні ці сувóрі,
І візволь наро́д Свій від мýки!...
Ти нашо́ Защито, Ти наша Надіє, —
Несила нам більше страждати!
Спаси Україну, Пречиста Маріє,
Спаси Свій наро́д, Скорбна Мати!
Не світить нам сонце, не сяють нам зóрі,
Недоля нам їх заступіла:
Рятуй же, Пречиста, наро́д Свій у горі,
Бо більше стражда́ти несила!...

41.

Куди ні погляну...

Куді ні погляну, — самі лиш страждання,
Самé лихоліття та горе...

Зусюди несуться болючі ридання,
А з сліз наших сталося море...

І де ти ховаєшся, щастя бажане,
Що серце все тужить за ним?...
Всміхніся до мене разок хоч, кохане,
Обліччям прина́дно яснім!...

Неправда та кривда закрили вже сонце,
Минулась між людьми любов...

Закрилось до світла останнє віконце,
Танцює кругом мста та кров...

Споглянь же на світ цей, Пречиста Маріє,
Сипній нам промінням любови...

Бо в темряві чорній Твій Лик тільки мріє
Посеред неправди та крові...

42.

Маріїні сльози.

І плакав наро́д, і лив сльози криваві,
Із сліз цих спли́вались сторіки...

І гинули всі наші діти в неславі,
Її немали нізві́дки опіки...

І ріки криваві пливлі без упіву,
І вже Божий Трон оточили..
І Діва Пречиста промовила Сину,
А з Нею небесні всі Сили:

„Рятуй же парод Світ, Мій Сину Коханий,
Рятуй, бо не дишуть вже груди..
Поглянь, — уже кров'ю світ цілий залляний,
Ридання та сльози повсюди!”

І глянув Син Божий із неба додолу,
І очі зайшлися сльозами..
Пречиста припала до ніжок Престолу,
І плач Її ливсь небесами..

І капали долі Маріїні сльози,
Вродили з них правда й любов:
Й спинились між людьми смертельні морози,
І сонце засяло нам знов...

43.

І плакала Церква.

І сіплется світло в вівтарні віконця,
А я при Престолі в проміннях.
І повно кадила й солодкого сонця
В гарячих моїх піснопіннях..
Обличчя молільників тихі, погожі,
Всі хіляться, мов верболози.

І в серці помалу розквітнули рожі,
І тихі линулися сльози...
І плакала Церква, й горліво молилась,
Лиліся рікою пісні...
А Мати Пречиста на всіх нас дивилась
І ніжно всміхалась мені...

44.

Радощі.

Лилісь піснопіння у хмарах кадила,
Я руки підніс прз Престолі...
І зорить на мене небесна вся Сила,
Пречистая з Сином на чолі.
З грудей моїх ліне святе піснопіння,
До неба несеться мій глас...
Й до мене всміхнулася Мати спасіння,
Всміхнувсь на руках Її Спас...

45.

Я бачив...

Я бачив, як сонце весіннюю рожу
Своїм цілувало промінням, —
І я при Престолі небесну Господжу
Уславив святим піснопінням!...
Я бачив, — в садочку пишалися квіти,
Сміялась перлінно роса, —

Й лились голосніше до Діви привіти,
А серце пливло в небеса...

Я бачив, — сміялася чиста дитина,
І радість їй була з очей, —
І неслись Молітви до Тебе, Єдина,
Зоря моїх днів та ночей...

Я бачив, — моргали принадою зорі
І грала ранкова денниця, —
Й всміхались мені Твої очі прозорі,
Раділа Пречиста Дівича!...

46.

Піднеслась Господня Десниця!

І громи, і блискавки ріжуть скрізь хмари,
Кругом перелякані ліця,
Розгублені люди снують, як примари, —
Піднеслась Господня Десниця!...

Палають невинні міста, немов свічки,
В пожарі світ цілий димиться,
А з крөви повстали бурхливі річки, —
Піднеслась Господня Десниця!...

Закрили нам сонце грозівії тучі,
Не грає нам більше денниця,
Земля ж подає лиш будяччя колючі, —
Піднеслась Господня Десниця!

Розгнівався Бог Справедливий на люди,
І плаче Пречиста Дівиця...
Чекання та страхи панують повсюди, —
Підніслась Господня Десниця!...

47.

Рятуй нас, Пречистая, всіх від розпуки!

До неба підношу тремтючі я руки,
І рветься благання з грудей:
Рятуй нас, Пречистая, всіх від розпуки,
Рятуй своїх вірних дітей!

Занадто вже сліз, забагато вже мук,
Не дишуть вже стомлені груди...
Рятуй нас, Пречистая, всіх від розпуки,
Рятуй Свої вірні люди!...

Пошли нам любови, пошли нам науки,
Направ нас на праведну путь!...
Рятуй нас, Пречистая, всіх від розпуки,
Защитою нам усім будь!...

48.

Покрова правдива від бід.

Ми лінемо завжди до Тебе Одної,
Щоб щиро в потребах благи:
Пошли нам, Пречистая, долі ясної,
Рятуй нас від бід, Скорбна Мати!

Ти з Сином зазнала всю людську недолю,
Голгофські терпіла з Ним муки, —
І серце Твоє розривалось від болю,
Вмирала душа від розпучки...

Терпіння Ти випила повную чашу,
Зазнала все матірнє горе...
Направ же, Пречистая, доленьку нашу,
Направ нам життя це суворе!...

Немає на світі такого терпіння,
Щоб Ти не пила його повно,
Тому то складаєм Тобі піснопіння,
І славим Тебе ми любовно...

Рятуй же нас, болізних, Скорбная Мати,
Рятуй весь збідований світ!...
До Тебе ми лінем, бо всім нам Одна Ти
Покрова правдива від бід!

49.

Горлива Молитва.

Так ніжно несуться святі піснопіння,
Так пахнуть пахучі кадила...
Так лінуть до неба гарячі моління,
Така в серці радість та сила!...

А сонце веселе довгає проміння
Сипнуло нараз по Соборі, —

І в Храмі півтемному повно радіння,
Всміхаються Ліки суворі.
І зорить на мене Пречиста Марія,
Так лагідно світять Їй очі...
І сяє зорею для мене надія,
Як місяць травневої ночі...
І тиха Молитва розтоплює душу,
І в мене виростають крила.
Молюся, — й до неба ось-ось я вже рüşу
На хмарах густого кадила...

50.

Для Неї вся наша краса!

Гуляю спокійно в садочку своїому,
І пахощі п'ю від квіток.
Я хочу забути душевную втому,
Я хочу втекти від думок!...
Так люблю мені між квітками в садочку,
І тихо душа розцвітає:
Дух Божий ясиє на кожному листочку,
І світиться щастя безкрає...
Ці квіти пахучі — це очі Марії,
Садочок — Пречистої шати,
І тихо снуються в душі моїй мрії,
І пестить мене моя Мати...

Так ніжно бреньять мені ма́йські ці рожі,
Так тихо шепочуть лелії:
Ми квітнемо тільки на радість Господжі,
На втіху Пречистій Марії!...

І тихо несуться в садочкові співи,
Перлінно сміється роса:
Живемо ми тільки для Чистої Діви,
Для Неї вся наша краса!...

51.

Заспокоєння.

Дивлюся я тихо на квітку пахучу,
Перліться в ній ніжно роса.
І пахом в спокою душу болючу, —
Розкрились мені небеса...

І стало на серці сумному спокійно,
Бо в квітці я взрів очі Діви...
І з серця понеслися благоговійно
Для Діви Пречистої співи...

52.

Легідні очі.

Пригляньтесь в очі розкриті дитини, —
Яка в них свята чистота!
Погляньте, й пізнаєте теї ж хвилини, —
Це зорить на вас Пресвята!

У Діви Пречистої лагідні очі,
Так ніби то очі дитини, —
Вони мені світять за дня й серед ночі,
Немов найясніші перліни!...

53.

Ти нам усе!

До Діви Пречистої линуть моління,
Із сотень грудей від зарання;
І чуїно їх слухає Мати спасіння,
Й приймає всі наші благання:

„Ти наша єдина спасінна Надія,
Ти наша міцна Оборона.
В біді порятує Одна лиш Марія,
Найкраща України Корона.

Ти наша єдина цілющая Сила,
Зболілим Ти Матінка Рідна.
Від Тебе зростають могучі нам кріла,
Від Тебе надія побідна!

Від Тебе минається сум наш та горе,
Неначе на сонці роса.
Ти лагодиш бідним терпіння суворе,
Відкриєш Ти всім небесá!”...

54.

Матір'ю Рідною будь !

Пречистая Діво, — поглянь на нас з Трона,

Наш стогін почуй з висоті:

Дітей Своїх вірних, як мати, до Лона

Усіх притулі й освяти !

До Тебе Одної ми лінем в покорі,

Благання до Тебе Одної:

Рятуй нас, зболілих, бо гинемо в горі,

Конаєм від муки страшної...

Подай нам Своєї міцної опіки,

Настав нас на праведну путь !

Любовно візьмі нас під кріла навіки,

І Матір'ю Рідною будь !...

55.

Гримить у Соборі.

Гримить у Соборі

Святе піснопіння,

Й несесться в просторі

Гаряче моління...

Скрізь повно кадїла,

І дзвонять всі дзвони, —

Ростуть усім кріла,

Стишаються стони.

А Діва Марія

На всіх споглядає, —

Й росте нам надія

Та щастя безкрає !...

56.

Мої сльози.

Як тільки Пречиста на мене погляне,
Як тільки узрю Її лагідні очі, —
Відразу у млостях душа моя тоне
Й Молитву гарячу творю серед ночі...

Молюся я пálко, й Молитва горліва
Приносить сердечну мені насолоду.
Й злітає на душу година щаслива,
І сльози я в радості ллю, немов воду...

57.

Дитина.

Так радісно й дзвінко сміялась дитина
Й дивилася матері в очі...
Мені ж видавалось, що Ти це, Єдина,
Що це Твої втіхи дівочі...

.

І плакала ревно по мамі дитина,
І билася гірко в жалобі...
Мені ж видавалось, — оплакує Сина
Пречиста Марія при гробі...

58.

Забуття.

Палає в свічках чудотворна Ікона,
Нарód опу́стивсь на колінця.
Храм повен Молитви та тихого сто́на
Зболілих душею по вінця...

Всі очі вп'я́лися до Те́бе, Ма́ріє,
До Тебе всі наші мо́ління...
І ко́жному, наче та зіронька, мріє
Пречистая Мати спасіння...

Закрили Ма́рію пахучі́ї квіти
Та хмари густого кадила,
І па́лко несуться до Неї привіти,
Й зроста́ють у кожного крі́ла...

А Мати Пречиста на всіх споглядає,
Такі в Неї ла́гідні очі..
Від них забува́ється горе безкрає,
Що ду́шить усіх дні та ночі...

59.

Я перед Тобою коліна схиляю.

Я перед Тобою коліна схиля́ю,
Моя Милості́вая Мати:
Сумую й горю́ю в грі́хах я без кра́ю,
Надія для ме́не — Одна Ти!

Свята Холмська Мати, Пречиста Маріє,
Тепер Ти для всіх нас Одна!
Рятуй же свій край, моя Сило й Надіє,
Моя Ти Потіхо ясна!

Прийми, Неневісна, всі наші благання
Собі за найкращу корону.
На Тебе Одну наші всі сподівання, —
Рятуй нас, зболілих, від згону!...

До Тебе, Пречиста, звернулись всі очі,
До Тебе думки всі та мрії.
До Тебе ми лінем від ранку до ночі,
Все наше спасіння — в Марії!...

60.

Співці.

В розцвілім садку соловейкові співи,
В них мліють і місяць, і зорі.
З моєї ж душі ллється пісня до Діви
Ї несесться луною в просторі...

Почув соловейко моє піснопіння, —
Ї сипнув ще солодшії мрії...
І в співі заслухалась нічка весіння,
Як ми з ним молились Марії!...

61.

Капличка.

Ой у полі край дороги
Там стоїть Капличка,
Сюди лінуть всі небоги
До Святого Личка.

Свята Діва пишно вбрана
Польовими квітоньками,
І полита вже від рана
Гарячими слізоньками.

У Капличці Діва Чиста,
Перед Нею три лямпадки,
Повно стрічок і намиста, —
Бо про Матінку всі гадки...

Хто проходить край Каплиці,
Щіренько зідхає,
І при ніженьках Дивиці
Горенько складає...

Ой у полі три тополі,
Між ними Каплиця.
Ой пошли нам, Мати, долі,
Роз'ясні нам лиця!...

62.

Моя Молитва.

Люблю я низати барвісті намиста
Із серця свого в піснопіння.

Люблю я молитись, і Діва Пречиста
Приймає гарячі моління.

Квітками стають мої тихі зідхання,
І я їх несучу до Цариці.
В вінки обертаю гарячі благання
До ніг Пресвятої Дівичі.

І в пахощах райських сміється Марія
До мене, як сонце гаряче.
В душі ж розцвітає трояндою мрія,
А серце сміється і плаче...

Так легко стає мені в горі й печалі,
Так радісно серце трипоче...
І я забуваю всі болізни й жалі, —
Душа лиш молитися хоче!...

63.

Тепло на морозі.

Так холодно в Храмі, а я на підлозі
Простягся, як мертвий, хрестом...
Молюся Пречистій на лютім морозі,
Й тремчу весь, зболілий, листом...

І стало так тепло, і стало затишно
Мені від святого горіння...
І з серця забило джерелом препишно
Величне палке піснопіння!...

64.

Нехай оживе !

Так ясно палають свічки у Соборі,
Так радісно сяє Ікона...
А серце ридає в печалі та в горі,
І проситься до Твого Лона...
Велично по Храмi плывуть піснопіння,
І повно пахкого кадила...
А серце моє омліває з горіння,
Терпіти недолю несїла!
Я руки підніс при Святому Престолі,
Зігнулись тремтливi коліна:
„Подай нам, Пречиста, щасливої долі,—
Нехай оживе Україна!”...

65.

Почуй же мій голос !

Я завжди молюся до Тéбе, Маріє,
Молїтви я в вірші складаю...
Почуй же мій голос, Єдина Надіє,
Єдиний Небесний мій Раю!...
Ти завжди міцна́я моя Оборона,
Візьми ж мене, Мамо, в опіку!
Візьми й притулі до Пречистого Лона,
Й тримай мене так аж довіку!...

Правдива й надійна моя Ти Покрова,
Защита, Заступниця й Сила...
Почуй же Молитву цього мого слова,
Бо Ти мені Матінка Мила!
Я буду Тебе повсякчас прославляти,
Бо Ти моя Сила побідна...
Почуй же мій голос, Пречистая Мати,
Почуй мене, Матінко Рідна!...

66.

Сердечні лелії.

Так тепло та ясно горять свічки в Храмі,
І сяють у серці проміння...
Але ще ясніше пливе в фіміямі
Гаряче моє піснопіння!...
Горючі свічки такі любі для Діви,
Так пеститься в них Божа Мати...
Але ще любіші мої щирі співи,
Троїядні для Матінки шати!...
Тому то щоденно сердечні лелії
Сплітаю Пречистій в віночки,
Бо ліне все серце моє до Марії
Одної всі дні та всі ночки...

67.

Весна — то Марія!

Я вийшов до саду, й проміння
Усього менé обтекло.

І млоїла пахоц весіння,
І в душу лилося теплó...

А сонце гаряче шаліло,
І пестило квіти грайливі...
І сталлю наповнили тіло
Весінні надії сміливі!...

А сонце спливало на мене
Жагливо лункою весною,
І рвалося серце шалене
За мрією сніжно-ясною...

Одна кучерявиться мрія,
Як зірка вгорі мерехтлива:
Це Ти, моя Діва Марія,
Це Ти, моя Мати Живлива!...

68.

Тернина та лавр.

В зеленому лузі тернина колюча
Цілує підніжжя лаврини...
Це ти, моя доля щаслива й болюча,
Вчепилась мене від дитини!
Тернина та лавр обнялися, як друзі,
І славлять усуміш Творця...
Їх співи надхнені лунають у лузі,
Як гімни побідні борця...
Дала мені доля лаврину у руки,
Тернину поклала на чоло..

І в серці танець ведуть радості й муки,
Як вічне моє заборóло...

Зелений той лавр та колюча тернина, —
Це Ти, Джерелó Благодáти:
Це Ти, найславнішая Діво Ђдина,
Це Ти, моя Скóрбная Мати!...

69.

Мої піснопіння.

Нижу́ я наміста	Молюсь дні і ночки
З свого піснопіння, —	До Тебе, Пречиста:
Надінь їх Пречиста,	Надінь ці віночки,
Як Мати радіння!	Надінь ці наміста!...
Плету́ я віночки	Яка Ти прекрасна
З свойого благання,	В віночку, Пречиста!
Сучу́ я в клубóчки	Нам доленька щáсна
Гарячі зідхання...	Кується врочіста!...

Плету́ я віночки
З свого піснопіння,
Ї складаю в рядóчки
При Троні спасіння!...

70.

Пророк.

Півмертвий, лежав непору́шно я в млóсті,
Із серця заснулого неслися стóни...
А дух мій вітав, як орел в високóсті,
Голодна душа чула ра́йськії дзвони...

І тихо до мене спустилась Марія,
І руку пречисту поклала на очі:
„Нехай тобі зіркою світититься мрія,
Хай лінуть від тебе віщання пророчі!”
Й полінули тихим гарячим потоком
Із серця сполошеного піснопіння...
І став величати я віщим пророком
Пречисту Марію, як Матір спасіння...

71.

Три роки...

Три роки тяжкого Наро́ду служіння,
Три роки знева́г, боротьби...
Три роки за Божую Правду горіння,
Три роки печалі й журби...
„Служити Народу — служити то Богу!
Пречиста повіла мені...
І в му́ці обрив я спасінну дорогу, —
На ній сяють зорі ясні...
Тяжкого хреста я несú до Голго́ти,
Й доро́га спасінна тяжка...
Та світить мені Діва й се́ред темно́ти, —
Ведé мене Не́ні рука!...
Три роки відда́но служу́ я Марії,
Три роки служу́ й Холмщи́ні...
Про них всі думки мої, всі мої мрії,
Від них горе й радість мені...



МИР УСІМ!

Браті мої й сестри, мої любі діти,
І пощо ті свари між вами?
Чи ж мало вже вам довелося терпіти
І в день, і лячними ночами?

Я кличу всіх вас до братерства й любови,
Взиваю всіх вас до спокою!
Вже досить проліто невинної крові
У шалі гнівною рукою!...

Подайте, Холмціани, брат братові руки, —
Цвіте нехай Холмський наш Край!
І Діва Пречиста нас візволить з муки,
Й настане правдивий в нас рай!

† І л а р і о н.

ЗМІСТ ЗБІРНИКА.

	Сторінки:
Вступ: Моя свічка	3
1. Радуйся, Чиста Маріє!	5
2. Квіти.	6
3. Ми так довго чекали Пречисту Марію	6
4. Вернулась до нас Божа Мати	7
5. Вернулась додому Пречиста Марія	8
6. Чого то на Холмщині радість велика?	9
7. Заступниця Холмського Краю	10
8. Вернулася в Холм Божа Мати	10
9. До Храму гряде наша Сила!	11
10. Марія в Соборі	12
11. Ой чого то дзвонять дзвони	13
12. Квіти Небесній Господжі	14
13. Надія моя Ти Єдина!	15
14. У сні	16
15. До стіп Твоїх	16
16. Молюся ззарання	17
17. Рятуй мене, Мати!	18
18. Наші болі й печалі	19
19. Почуй, Милостива.	19
20. Пречиста в Соборі.	20
21. Заступися, Пречистая Мати!	21
22. Душа моя плаче	22
23. Я з вами пробуду довіку	23
24. Тіснить мене ворог лукавий повсюди	24
25. Пречиста Марія	25
26. Радість для скорбних. Одна Ти!	27
27. Скорбна Мати,	28
28. Зо мною Ти в кожній порі!	29
29. Соняшна Молитва	30
30. Рятуй, Божа Мати!	31
31. Повсюди я бачу Одну лиш Тебе!	31
32. Наша Заступниця	33
33. Ти все моє щастя на світі!	34
34. Примирителька	35

35. Молюся до Тебе	36
36. Благання	37
37. Ти наше спасіння	38
38. Любімо Її над усе!	39
39. Сльози Пречистої	40
40. Більше страждати несила	41
41. Куди ні погляну	42
42. Маріїні сльози	42
43. І плакала Церква	43
44. Радощі	44
45. Я бачив	44
46. Піднеслась Господня Десниця	45
47. Рятуй нас, Пречистая, всіх від розпуки!	46
48. Покрова правдива від бід	46
49. Горлива Молитва	47
50. Для Неї вся наша краса!	48
51. Заспокоєння	49
52. Лагідні очі	49
53. Ти нам усе!	50
54. Матір'ю Рідною будь!	51
55. Гримить у Соборі	51
56. Мої сльози	52
57. Дитина	52
58. Забуття	53
59. Я перед Тобою коліна схиляю	53
60. Співці	54
61. Капличка.	55
62. Моя Молитва	55
63. Тепло на морозі	56
64. Нехай оживе!	57
65. Почуй же мій голос!	57
66. Сердечні лелії	58
67. Весна — то Марія!	58
68. Тернина та лавр	59
69. Мої піснопієння	60
70. Пророк	60
71. Три роки	61
Закінчення: Мир усім!	62

1,92 (1986)

5966

14.606

